

V iskanju končne resnice o fenomenu neznanih letečih predmetov (2)

Rojstvo prvega »krožnika«

Leta 1947 se je v Združenih državah začela era največjega modernega mita. Kenneth Arnold, pilot ameriškega letalstva, je tega dne opazil zračno plovilo z neverjetnim gibanjem, ki ga je pozneje opisal kot »leteči krožnik«. Od takrat so vsakemu nenavadnemu pojavu na nebu nad Zemljo, pozneje pa tudi v njeni orbiti, rekli »leteči krožnik«.

Od razvpitega primera Roswell, ki se je pripetil junija tega istega leta 1947, in odkar je tedanji predsednik Truman ustanovil komisijo, znano kot »Dvanajst veličastnih«, so v ZDA ustvarili celo vrsto vladnih komisij – v Pentagonu, NASI, Kongresu in Beli hiši – ampak te komisije so vse po vrsti z nespretnimi in nedorečenimi poročili le podžigale prepričanje, da gre za zaroto molka.

DEVET BLEŠČEČIH KROŽNIKOV

A ne glede na poročila raznih komisij o letečih krožnikih – nam so se le-ti prvič »javili« šele leta 1947, oziroma šele takrat je, po zaslugi novih tehnologij, za njihov »prihod« hkrati izvedel celoten planet. Zgodba Kennetha Arnolda je kot bi mignil obšla ves svet.

Na letališču Yakima v ameriški zvezni državi Idaho, kamor je pravkar pristal s svojim letalom, je Arnold – še vedno pod vplivom nenavadnega spektakla, ki ga je ravnokar doživel – pripovedoval pilotom in mehanikom, ki so se zbrali okoli njega, kaj se mu je tega dne zgodilo:

»Videl sem neka nenavadna plovila nad planino Mt. Rainier. Videti so bila kot nekakšni čudni veliki leteči krožniki ... Zgodaj popoldne sem poletel z letališča Chehalis. Okoli treh sem bil nad prvimi vrhovi Skalnega gorovja, kjer je pred

Roswell ni bil niti premiera, niti prva repriza na našem planetu.

nekaj dnevi brez sledu izginilo letalo C-46 mornarskega korpusa. S tem v mislih sem se na lastno pest podal na majhno izvidnico. Dvignil sem se na višino deset tisoč čevljev (okoli 3400 m), da bi lahko videl dno gigantskih sotesk. Mislim sem, da je v kateri od njih morda razbitina izginulega letala. Opazoval sem teren pod seboj, ko je moja pozornost nenadoma pritegnilo lesketanje na moji levi strani ...

Ozrl sem se v to smer in zagledal devet zelo sijajnih predmetov v obliki krožnikov. Na pamet sem ocenil, da so

Besedilo članka je povzeto iz knjige NLP – misija Zemlja (350 strani, bogato ilustrirana), ki je pred kratkim izšla v srbščini. Knjigo lahko v Sloveniji naročite ekskluzivno na 01/549 17 92 ali aratrgovina@siol.com. Cena je 19,90 €.

dolgi kakih petnajst metrov. Ko sem jih opazoval iz svojega letala, so z veliko hitrostjo leteli od severa proti jugu v formaciji narobe obrnjenih stopnic, tako da je prvo letalo letelo najvišje, ostali pa v stopničastem nizu za njim. Premikali so se vijugasto, izogibajoč se planinskim vrhovom. Pa tudi vodoravno niso leteli enolično, temveč so na nek način poskakovali, kakor kamen, ki odskakuje od vodne površine. Čez nekaj časa so izginili izza ene od visokih planin. K sreči sem, kakor hitro sem jih opazil, samodejno vključil štoparico, in jo izključil, ko so izginili. Tako sem videl, da sem jih opazoval okoli 102 sekunde. Zapomnil sem si mesto, kjer sem jih zagledal, zato sem s pomočjo karte lahko izračunal, da so v tem času preleteli 65 kilometrov. In če so v 102 sekundah preleteli 65 kilometrov, to pomeni, da so leteli s hitrostjo 2700 kilometrov na uro ...»

Že čez nekaj ur so zabrnili teleprinterji, ki so prenašali naslove: »Pilot videl leteče krožnike!«, »Skrivnostna eskadrilja letečih krožnikov na ameriškem nebu«, »Leteči krožniki spremljali pilota!« ... Tako se je 24. maja 1947 rodil termin, ki je bil takoj preveden v vse svetovne jezike.

VEČKOT MILIJON NLP-JEV

Ufologi so s pomočjo podatkov raznih tajnih služb in številnih ameriških agencij skrbno zabeležili, da je bilo do danes videno več kot milijon NLP-jev na področju, ki pokriva naš celoten planet. Milijon ljudi iz vseh družbenih slojev in starostnih skupin ter z vsakovrstno izobrazbo in strokovno usposobljenostjo je videlo (oziroma misli, da je videlo) »leteče krožnike«.

Slika NLP-ja v obliki polmesca, kakršnega naj bi pilot Kenneth Arnold videl 24. junija 1947.

Ampak tako kot se svet ni začel z našo ero, se tudi letéči krožniki niso začeli z zgodbo Kennetha Arnolda. 14. avgusta 1864 je časnik *Gazeta de Madrid* takole opisal, kaj so prebivalci španske prestolnice videli dva dneva pred tem:

»Nekakšen sijajen letéči krožnik, rdečkast in obokan z jarko blestečo kupolo, je bil predvčerajšnjim zvečer viden nad vzhodnim delom madridskega neba. Potem ko je nekaj časa miroval in lebdel na enem mestu, je predmet začel z veliko hitrostjo letati v različnih smereh, vodoravno in navpično, potem pa izginil pod obzorjem.«

Petnajst let po tem, 25. januarja 1879, je novinarjem časnika »Daily News«, ki je tedaj izhajal v Densonu, tekšaški farmar John Martin povedal svoje videnje, ki ga je močno vznemirilo. Časnik je Martinovo zgodbo objavil pod naslovom »Čuden dogodek«:

»Gospod John Martin, farmar, ki živi kakih šest milj južno od našega vrlega mesta, nam je povedal svoj čuden doživljanje. V četrtek zjutraj, ko je bil na lovu, je Martinovo pozornost pritegnil čuden predmet na nebu. Osupnila sta ga hitrost, s katero je predmet letel, in njegova čudna oblika. Ko ga je gospod Martin opazil, je bil predmet po velikosti in barvi kakor pomaranča, a se je nenehno povečeval. Gibal se je z ogromno brzino. Enkrat je preletel tudi nad gospodom Mar-

tinom, ki je takrat videl, da je predmet ogromen in da ima obliko krožnika. Kmalu po tem pa je izginil izza obzorja.«

Gotovo je, da se prebivalci Madrida in Teksašani niso mogli dogovoriti, da videne predmete primerjajo s krožniki, pa tudi Arnold zagotovo ni vedel za zgodbe oziroma pričevanja prebivalcev Madrida. Toda za razliko od videnj Madridčanov in tekšaškega farmarja Martina v drugi polovici devetnajstega stoletja, ki sta bili hitro pozabljeni in nista bili deležni večje publicitete, je imele doživetje Kennetha Arnolda izjemne posledice.

Arnoldovo izjavo so takoj javili v ATIC, kjer so jo sprejeli s skepsjo, a tudi z določeno previdnostjo. ATIC (Air Technical Intelligence Center) je bila tehnična obveščevalna služba ameriškega vojaškega letalstva, katere glavna naloga je bila zbiranje tehničnih informacij o vseh tujih letalih in letéčih projektilih. Njen štab je v letalskem oporišču Wright-Patterson pri Daytonu (znanem po »Daytonskem sporazumu«) v državi Ohio.

ARGUMENTI ZA IN PROTI

Tehnični strokovnjaki ATIC-a so se takoj razdelili na dva tabora. Eni so menili, da je Arnold v resnici videl le forma-

Ameriško eksperimentalno letalo iz petdesetih let prejšnjega stoletja

Ostanki objekta iz nenavadnega materiala, najdeni v Roswellu leta 1947.

cijo navadnih reaktivnih letal: »V običajnih okoliščinah človeško oko ne more videti predmeta, katerega navidezna velikost je manjša od dveh desetink ene sekunde loka.« Razmišljanje Arnoldovih oponentov je povsem na mestu. Glede na Arnoldovo oceno, da so bili ti objekti dolgi okoli 15 metrov, so bili v resnici veliko bližje, kot se je zdelo njemu, sicer jih ne bi mogel videti na oddaljenosti petnajstih, kaj šele tridesetih ali štiridesetih kilometrov. Zato je napačna tudi njegova ocena hitrosti gibanja zračnih plovil.

Ta niso letela s hitrostjo 2700, temveč le 650 km na uro, to pa je hitrost, kakršno zlahka dosežejo običajna reaktivna letala. In zakaj se je Arnoldu zdelo (in to samo zdelo!), da ti predmeti »poskakujejo« kakor okrogel kamenček, ki se odbija od vodne površine? Zato, ker jih je videl skozi nekaj slojev zelo toplega zraka, kar je znan pojav poleti nad kamniti gorami. To je podobna deformacija kot tista, ki nastane poleti na asfaltni cesti.

V nasprotnem taboru pa gledajo na celoten primer drugače; zlasti pomenljive se jim zdijo sposobnosti teh plovil:

»Arnold je točno zabeležil njihov položaj, ko jih je videl. Vedeti moramo,

da on odlično pozna ta kraj, saj je nad njim velikokrat letel. Videl je, da so neznana plovila izginila izza planine, katero je dobro poznal. In ker je točno poznal tudi položaj svojega letala, je vedel, koliko so bila plovila oddaljena od njega, ko so izginila. Zato je njegova ocena, da so letela s hitrostjo 2700 km na uro, vsekar točna. In poleg tega nobeno letalo ne more tako vijugati med planinami, kot so vijugali ti neznani objekti. V eni stvari pa se je Arnold vendarle zmotil: v oceni velikosti plovila. Če jih je videl na oddaljenosti od 30 do 40 km in so se mu zdele dolge 15 metrov, potem to pomeni, da so imele v premeru najmanj 60 metrov.« Tako so zaključili, da je Arnold videl vesoljske ladje in da so to bila plovila neke nezemeljske civilizacije.

Poznejša preiskava v vseh ameriških letalskih bazah je pokazala, da tega dne nad tem področjem ali blizu njega ni letela nobena formacija vojaških letal. In res bi bilo čudno, da v štabu zračnih sil o tem ne bi imeli nobenih podatkov.

Do konca tega meseca v letu 1947 so vsak dan prihajala nova poročila. Skoraj bi lahko rekli, da je nebo nad jugom

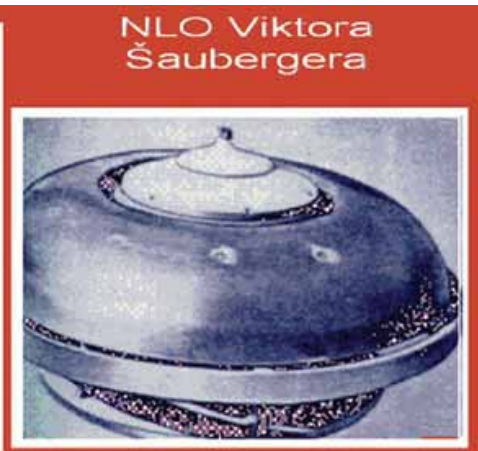
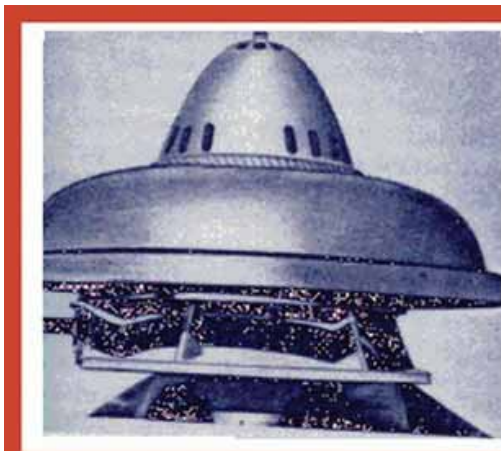

Foto: osebni arhiv

Projekt nacističnega inženirja Viktorja Schaubbergerja

Združenih držav »pod nadzorom vesoljskih plovil«. Ljudje jim pravijo »leteči krožniki«, vojaške oblasti pa jih poimenujejo s kratico UFO ali NLP – neznani letéči predmeti.

Strokovnjaki v ATIC-u so bili ob tem plazju poročil hudo zmedeni. Bili pa bi še bolj, če bi jim na začetku tega meseca prišlo v roke poročilo o nekem dogodku v Franciji, nedaleč stran od Rouena; ampak mlada ženska, ki je ta dogodek povedala, je to storila šele veliko pozne-

je. Videla je, kakor je sama trdila, prvi pristanek nekega letečega krožnika in njegove humanoidne (človeku podobne) posadke.

Za te dogodke je javnost izvedela šele veliko let pozneje; v Franciji so, na primer, z navedenega poročila umaknili oznako tajnosti šele leta 2007! Ves čas so bili uvrščeni v kategorijo najstrožje čuvanih vojaških skrivnosti. V vsakem primeru pa se zdi, da je od leta 1947 ATIC prenehel dvomiti v obstoj NLP-jev. Kapetan Rupelt, načelnik tima, ki je raziskoval te pojave, v svoji knjigi navaja, da je vodstvo ATIC-a dejansko želelo odgovor na vprašanje, ki bi ga lahko takole formulirali: Ali so objekti, ki tako nepovabljen in nekaznovano kršijo ameriški zračni prostor, nekakšna sovjetska zračna plovila, ali pa prihajajo iz vesolja?

Do danes je razjasnjeno le to, da ta plovila niso prihajala iz nobene vzhodne države, niti iz nacistične Nemčije, in tudi ne iz notranjosti Zemlje, kar je dolgo veljalo kot zelo realna teorija. Naša raziskovanja so pokazala, da pojav iz leta 1947 ni bil niti premiera, niti prva repriža na našem planetu. Odkritih je dovolj podobnih dogodkov, ki jasno potrjujejo, da je vse to »že videno« še v času, ko smo prvič začeli zapisovati dogajanja okoli nas; a to je že povsem nova in zelo dolga zgodba.

Aleksandar Milinković
amilinkovic@sbb.co.yu

Letos naj bo
spomladansko čiščenje
okolju prijazno

naravna okolju prijazna čistila
POIŠČITE NAS V TRGOVINAH Z ZDRAVO PREHRANO IN EKO ČISTILI.

Več o akciji si preberite na spletni strani
www.seventhgeneration.si

100 % BIOLOŠKO RAZGRADLJIVA NE VSEBUJEJO STRUPENIH SNOVI BREZ FOSFATOV IN KLORA